

къвъ моменъ ловцитѣ ги издебватъ и ги открадватъ. Тигрицата много скърби за малкитѣ си. Тя е неспокойна, постоянно ги търси изъ трѣвата и храститѣ, нищо я не успокоява. Ако попадне по следитѣ на крадцитѣ, не се спира предъ нищо, напада ги съ невиджана сила и свирепостъ; нищо не може да я спре: нито огъня, отъ който тигъра се плаши много, нито пушчения гърмежъ.

Кар. № 4. Малки тигренца.

* * *

Много отдавна човѣкъ е въ борба съ тигъра; даже когато е живѣлъ въ пещеритѣ, особеннитѣ тогавашни тигри сж оспорвили жилището му. По-после, въ историческо време, човѣкъ е трѣбвало да брани семейството и добитъка си отъ страшния звѣръ.

Човѣкъ е измислялъ разни начини за убиване на тигритѣ. Напоследъкъ тигритѣ се улавятъ живи, за да се изпращатъ по разнитѣ зоологически градини изъ голѣмитѣ европейски градове.

Ловенето на тигъра

е много опасно, съпроводено е съ редъ неприятности, а отъ друга страна тигъра е недовѣрчивъ и майсторски се пази—не попада лесно въ капана и примкитѣ на ловцитѣ.

Въ Индия и Китай по-рано сж ходили на ловъ за тигри съ цѣли тълпи въоръжени люде — смѣли ловци, които на стотици добре приучени слонове, се втурвали съ дививикове въ джунглитѣ. (глед кар. № 5) Такава въоръжена тълпа заобикаля леговището на тигъра, а понѣкога хвърлятъ запалени факли, подпалватъ сухата трѣва и изкарватъ тигъра отъ скри-